

שם המחקר : דיווחיהם של אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית המתגוררים במסגרות הדיור

השונות, על תופעת האלימות המילולית המופנית כלפיהם: ממדי התופעה, אפיוניה ודרכי תגובה

שנה : 2015

מס' קטלוגי : 132

שם החוקר : פרופ' שונית רייטר וד"ר נירית קרני - וייזר

רשות המחקר: הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה

תקציר המחקר:

מחקר זה נערך בסיוע מענק מקרן שלם

תופעת האלימות הנחווה על ידי אנשים עם לקויות בכלל, ואנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית בפרט, נידונה באופן נרחב בספרות המחקרית בעולם ובישראל, ומדווחת כמחסום חברתי המשפיע על שילובם של אנשים עם לקויות בקהילה. ישנם מחקרים שנעשו על תופעת האלימות הפיזית והמינית בעיקר, אך נעשו מעט מחקרים בנושא של אלימות מילולית כלפי ילדים ואנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית (קרני – וייזר, ורייטר, 2009; Karni- Hughes, Bellis, Jones, Wood, Bates, 2012; Vizer, 2014; Khalifeh, Woward, Osborn, Moran, Johnson, 2013). אלימות מילולית הכוללת קללות, קריאה בשמות גנאי, עלבונות, השפלות, הקנטות, אימים, וצעקות, הנה תופעה בעלת השלכות הרסניות שעלולות לגרום נזק נפשי לטווח ארוך לאדם עם הלקות (Uzun, 2003).

מטרות המחקר הנוכחי הן: הראשונה, לבדוק כיצד חווים אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית את תופעת האלימות המילולית המופנית כלפיהם. השנייה, לבדוק מהי המסגרת הדיורית: דיור קהילתי, מגורים עם המשפחה ודיור מעוני, המציעה תמיכות עבור אוכלוסייה זו בהקשר לתופעת האלימות המילולית. הממצאים של מחקר זה שופכים אור על שכיחות התופעה ומציעים תכניות התערבות להתמודדות עם תופעת האלימות המילולית כלפי האנשים עם המוגבלות השכלית התפתחותית לאוכלוסייה זו, ולצוות המעניק את שירותי הדיור המלווה ומדריך את האנשים הללו. המתודולוגיה במחקר הנוכחי התבצעה בשיטה מעורבת - איכותנית וכמותנית דרך מילוי שאלונים שכוללים פריטים סגורים ופתוחים. ממצאי המחקר מראים כי רמת החשיפה לאלימות מילולית גבוהה באופן מובהק,

ומדווחת יותר בקרב דיירים בדיור קהילתי או מעוניי מאשר בקרב משתתפים הגרים עם משפחותיהם.
בנוסף, נמצא כי המסגרת הדיורית המציעה תמיכות הנה הדיור הקהילתי שבה נעשו פעולות עם הנפגע
בשני שלישי מן המקרים.



- [לפריט המלא](#)
- [למאגר המחקרים של קרן שלם](#)
- [למאגר כלי המחקר של קרן שלם](#)